

Fundația pentru
Dezvoltarea
Societății
Civile

România 2010.

Sectorul neguvernamental

– profil, tendințe, provocări –

Rezumat

București

Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile

Sediu social: Splaiul Independenței nr. 2k, Scara 1, etaj 4, Sector 3, București, România

Adresă de corespondență: Strada Orzari nr. 86A, Sector 2, București, România

P.O. Box 22-219, București, România

Tel: +40-21-310 01 81 Fax: +40-21-310 01 80

E-mail: office@fdsc.ro

Pagini web: www.fdsc.ro; www.stiriong.ro

Acest material a fost realizat în cadrul proiectului „Catalogul Societății Civile” implementat de Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile și finanțat de Trust for Civil Society in Central & Eastern Europe

**Trust for Civil Society
in Central and Eastern Europe**

Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate Fundației pentru Dezvoltarea Societății Civile (FDSC). Orice reproducere integrală sau parțială, indiferent de mijloacele tehnice utilizate, fără consimțământul scris al FDSC, este interzisă. Părți din această publicație pot fi reproduse în scopuri necomerciale doar cu precizarea sursei.

Raportul „**România 2010. Sectorul neguvernamental** - profil, tendințe, provocări” își propune să realizeze un bilanț al dezvoltării sectorului neguvernamental, oferind în același timp o imagine de profunzime a acestui sector în prezent, din diverse perspective. El oferă informație structurată cu privire la dimensiunea sectorului, dinamica lui, diversele evoluții sub-sectoriale și analize pe domenii de activitate, oferind în același timp și o serie de recomandări pentru acțiuni care ar favoriza dezvoltarea sectorului neguvernamental în continuare. Raportul a fost realizat în perioada octombrie 2008 – septembrie 2010, în cadrul proiectului „Catalogul Societății Civile”, implementat de Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile și finanțat de Trust for Civil Society in Central & Eastern Europe.

Studiul de față este cel mai complet de acest tip realizat în ultimii 10 ani în România. Necesitatea acestuia a devenit cu atât mai pronunțată cu cât, în procesul de integrare în Uniunea Europeană, sectorul neguvernamental, ca parte a societății românești, a suferit transformări și trece în continuare prin schimbări substanțiale. Atât pentru practicieni cât și pentru publicul larg este important ca originile, dimensiunea și perspectivele acestor transformări să fie înțelese. În același timp, ca parte a unui sistem democratic de tip european pe care România încearcă să îl internalizeze, sectorul neguvernamental este un actor foarte important care are nevoie să fie mai bine cunoscut și definit pentru a se putea consolida și dezvolta în continuare. Nu în ultimul rând, raportul pune accentul pe importantul rol economic și social pe care sectorul neguvernamental îl are mai ales în contextul crizei economice și a reformelor instituționale actuale.

Raportul se adresează atât profesioniștilor din mediul ONG, cât și decidenților politici, mediului de afaceri, jurnaliștilor și, în general, tuturor celor interesați de spațiul generic numit „societate civilă”.

Colectarea și analiza de informație comprehensivă despre sectorul neguvernamental rămân în continuare provocări redutabile. Metodologia acestui studiu a încercat să răspundă acestor provocări folosind o gamă cât mai variată de instrumente. Metodele de cercetare au inclus: analiza de date cantitative (datele de bilanț ale organizațiilor neguvernamentale pentru anii fiscali 2006, 2007, 2008 conform Ministerului Finanțelor Publice, baza de date a Institutului Național de Statistică cu adresele organizațiilor neguvernamentale care au depus dare de seamă contabilă în 2007, Catalogul Societății Civile – baza de date cu organizații neguvernamentale active din România disponibilă online în cadrul portalului www.stiriong.ro); cercetare de tip Omnibus (realizată pe un eșantion final de 1196 persoane, reprezentativ pentru populația adultă a României); sondaj național online în rândul reprezentanților ONG-urilor din România (Barometrul Liderilor ONG); 6 focus-grupuri tematice; 22 interviuri; cerere de informații publice în baza Legii 544/2001; analiza a peste 90 de rapoarte, studii, cercetări și lucrări de referință pentru sectorul neguvernamental.

Raportul încearcă o definire a sectorului neguvernamental dintr-o serie amplă de perspective: pornind de la statutul juridic al diverselor entități neguvernamentale, funcțiile, structura și modul lor de organizare, domeniile și ariile geografice în care activează, tipul și volumul de resurse umane și financiare pe care le utilizează, tipul de servicii și bunuri publice pe care le produc și până la imaginea publică a sectorului neguvernamental și relațiile dintre acestea și ceilalți actori din spațiul public (autoritățile publice, mediul privat, alți actori din societatea civilă) și în primul rând cetățeanul.

Organizațiile neguvernamentale rămân un actor destul de puțin vizibil și cunoscut în peisajul public autohton.

În ciuda unei dinamici impresionante a sectorului neguvernamental în România - în momentul de față sunt înregistrate în România peste 62.000 de organizații, peste 21.000 de organizații fiind active – organizațiile neguvernamentale rămân un actor destul de puțin vizibil și cunoscut în peisajul public autohton. Și totuși, de douăzeci de ani în România organizațiile neguvernamentale au reîntreat în arena publică sub diverse forme. Mulți dintre cetățenii români urmează cursuri de pregătire profesională organizate de către organizații neguvernamentale, se duc la universități care funcționează ca organizații neguvernamentale, utilizează servicii sociale oferite sau gestionate de către astfel de organizații, își petrec timpul liber la evenimentele culturale sau sportive organizate de asociații de profil.

Confuzia asupra a ceea ce definește de fapt termenul “ONG-uri” este sporită și de faptul că acestea sunt grupate sub diverse denumiri precum sectorul „neguvernamental”, “nonprofit” sau „societatea civilă”, sau, mai recent, “antreprenoriat social” și „economie socială”. Datorită diversității obiectivelor și instrumentelor pe care le folosesc pentru a își realiza misiunea, organizațiile neguvernamentale formează un ansamblu uneori deconcertant de entități - organizații cu preocupări foarte diverse de la apărarea drepturilor omului, organizații profesionale, centre de îngrijire de zi, grupuri pentru protecția mediului, cluburi sportive, centre de formare profesională, universități și multe altele.

Cadrul legislativ care reglementează organizațiile neguvernamentale (în speță asociațiile, fundațiile și federațiile) a cunoscut o evoluție care, pe de o parte, a contribuit la definirea sectorului neguvernamental și la instituționalizarea acestuia (fără a rezolva însă importante probleme precum reglementarea statutului de utilitate publică sau tratamentul juridic și fiscal al donațiilor, sponsorizărilor și contribuțiilor pentru sectorul neguvernamental) dar, pe de alta parte, menține încă o serie de proceduri excesive (mai ales în ceea ce privește înregistrarea acestora). Obligații instituite prin lege alături de parcurgerea unei proceduri judiciare aduc un exces de solemnitate și control al legalității pentru un demers care, prin natura lui de act civic, inițiabil de către orice cetățean, ar trebui să fie simplu de dus la îndeplinire de către orice persoană interesată.

În parte datorită procedurilor juridice necesare pentru înregistrare, dar mai ales datorită concentrării capitalului uman și financiar în mediul orășenesc, în România organizațiile neguvernamentale rămân un fenomen cu preponderență urban (87% din ONG-uri sunt înregistrate și funcționează în mediul urban), în condițiile în care decalajul de dezvoltare urban-rural rămâne una dintre marile probleme ale țării. Se constată încă o preponderență a organizațiilor naționale constituite în orașe mari și capitală, cu o misiune națională, comparativ cu organizațiile centrate exclusiv pe rezolvarea problemelor comunităților de care aparțin.

Dimensiunea economică și socială a sectorului neguvernamental din România este impresionantă, în pofida accesului dificil la resurse.

Organizațiile neguvernamentale sunt active într-o mare diversitate de domenii (mediu, social, drepturile omului etc.). Din punct de vedere statistic, după numărul persoanelor juridice înregistrate, domeniile cele mai importante sunt sport și activități recreative (18,8%), educație (7,5%) și social 7,3%. Din perspectiva personalului angajat și al veniturilor anuale, domeniul cel mai important este educația, urmat de sport și activități recreative și de domeniul social. Cele mai dinamice sectoare sunt: educația cu o creștere de 38%, sport și activități recreative de 26%. În contextul reformei continue a sistemului educațional național și a resurselor bugetare ce au reprezentat constant o

problemă, contribuția organizațiilor neguvernamentale ca și furnizori de servicii educaționale este considerabilă.

- La nivelul anului 2009, organizații neguvernamentale românești sunt înregistrate ca și inițiatori și principali finanțatori a peste 750 unități de învățământ preuniversitar particular.
- Ponderea estimată din totalul cursurilor de inițiere, calificare, perfecționare sau specializare profesională furnizate de organizații neguvernamentale acreditate este de 25% din totalul programelor de formare acreditate în perioada 2005 – 2009.
- Organizațiile neguvernamentale reprezintă 49% dintre furnizorii acreditați de servicii sociale și aproape 50% din serviciile acreditate din România.
- Capacitatea furnizorilor privați de a oferi servicii sociale este evidențiată de diversitatea și numărul serviciilor acreditate, furnizorii privați non-profit (asociații și fundații) acreditând 7776 de servicii de îngrijire, aproximativ 50% din totalul serviciilor acreditate în România.
- Organizațiile neguvernamentale furnizează 25% dintre serviciile alternative de protecția copilului din România, dar ponderea ONG-urilor în rândul furnizorilor de astfel de servicii scade.
- ONG-urile servesc 41% dintre beneficiarii de servicii de îngrijire și asistență la domiciliu în fiecare lună prin surse proprii de finanțare și peste 58% dintre vârstnici. Un număr mediu de 10.192 de vârstnici primesc lunar îngrijiri la domiciliu din partea organizațiilor neguvernamentale.
- Conform datelor Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, raportul cost eficiență și preferințele beneficiarilor sunt favorabile ONG-urilor.

Pe lângă volumul important de muncă depusă în regim de voluntariat și care este dificil de evaluat, sectorul neguvernamental din România este un important angajator furnizând un număr mare de locuri de muncă.

- În anul 2008 numărul total al locurilor de muncă din sectorul neguvernamental a fost de 89.450 la un număr total de 21.319 de organizații, în descreștere față de 2006 și 2007.
- Pentru anul 2007, numărul de locuri de muncă din sectorul neguvernamental a fost mai mare decât numărul locurilor de muncă din alte sectoare cum ar fi intermedierea financiară (97.000 salariați) sau industria extractivă (84.000 de salariați).
- Numărul de locuri de muncă din sectorul neguvernamental din România este mic comparativ cu capacitatea de ocupare a sectorului în alte țări europene.
- ONG-urile funcționează în mare parte pe bază de voluntariat, 68% dintre organizațiile active funcționând exclusiv pe bază de voluntariat.

Odată cu integrarea în Uniunea Europeană, în România se manifestă din ce în ce mai mult interes pentru dezvoltarea domeniului economiei sociale. O parte semnificativă din economia Europei nu este organizată doar în scopul de a face profit pentru investitori. Economia socială, incluzând cooperativele, societățile de ajutor reciproc, asociațiile non-profit, fundațiile și întreprinderile sociale, furnizează o gamă largă de produse și servicii în întreaga Europă și generează milioane de locuri de muncă. Aceasta reprezintă o oportunitate pentru mediul neguvernamental din România de a se re poziționa prin anumite sectoare ale sale în interiorul societății românești. Totuși, în ciuda dezbatelor care au avut loc în sectorul neguvernamental despre necesitatea găsirii unor soluții alternative viabile, independente de finanțare a activităților proprii și în pofida popularității crescute pentru sfera economiei sociale, nu a fost constatată o tendință evidentă a organizațiilor neguvernamentale din România de a adopta strategii antreprenoriale.

- Pe baza datelor de bilanț ale ONG putem constata că peste 8000 de organizații neguvernamentale declară anual în bilanț o activitate economică. Numărul acestora a înregistrat o scădere în anul 2008.
- Veniturile din activitățile economice ale organizațiilor neguvernamentale 2006-2008 cresc într-un ritm lent și au o pondere aproximativ constantă de 17% în totalul veniturilor organizațiilor, aceste venituri fiind realizate cu un personal proporțional mai numeros față de veniturile din activitățile fără scop lucrativ. Aceste date pot fi determinate fie de o productivitate mai mare a activităților fără scop lucrativ și o eficiență economică mai ridicată a acestora, fie de o performanță economică mai scăzută a activităților economice.

Baza de resurse financiare a sectorului neguvernamental rămâne fragilă. Resursele financiare a 2/3 dintre organizațiilor neguvernamentale sunt mici și foarte mici ceea ce le limitează capacitatea de acțiune.

- În 2008, ONG-urile aveau active totale de peste 8.213.926.246 RON și în același an financiar au înregistrat venituri de 5.339.855.854 RON (adica circa 1,25 miliarde de Euro)
- Pentru perioada 2006-2008 se constată o creștere constantă a activelor și veniturilor sectorului neguvernamental - creșterea activelor fiind mai accentuată decât a veniturilor.
- În anul 2008, 26,66% dintre organizații nu înregistraseră niciun venit pentru respectivul an financiar. 66,58% dintre organizații fie nu au avut nici un venit, fie au avut venituri mai mici de 40.000 de RON.

Se constată diversificarea surselor de venit ale organizațiilor neguvernamentale, puține dintre ele beneficiind însă de sprijin din partea autorităților publice. Totuși, cele mai importante surse de venit pentru ONG rămân cele din afara țării, respectiv granturile de Uniunea Europeană și de la fundațiile străine sau internaționale.

- În funcție de ponderea surselor de finanțare în veniturile organizațiilor, finanțările internaționale (Uniunea Europeană și fundații sau instituții guvernamentale internaționale sau străine) rămân cea mai importantă sursă de finanțare pentru peste o treime dintre organizații (35,2%).
- Filantropia națională (donațiile din partea companiilor, fundațiilor și indivizilor) este o importantă sursă de venit pentru aproape 18% dintre organizații, iar sursele publice (incluzând direcționarea celor 2% din impozit) pentru aproape 19% dintre organizații.
- Activitățile economice sunt cea mai importantă sursă de venit pentru 5,5% dintre organizații.
- Mecanismul 2% a determinat direcționarea a 57.480.987 euro (raportat la cursul BNR mediu al anului pentru care s-a realizat direcționarea) pentru anii fiscali 2004 – 2008, suma crescând semnificativ în fiecare an. Din totalul impozitului pe venit datorat bugetului de stat, în anul 2008 contribuabilii au direcționat 0,84%, aproape jumătate din suma disponibilă a fi direcționată prin mecanismul 2%.

Implicarea civică, mobilizarea cetățenilor în acțiunile organizațiilor neguvernamentale și voluntariatul reprezintă surse ale sustenabilității sectorului neguvernamental insuficient dezvoltate.

Pe de o parte, încrederea publică în ONG are un trend ascendent lent dar constant. Sondaje de opinie realizate în diferite momente, de-a lungul a mai mult de un deceniu, indică un trend ascendent (lent, dar constant) al imaginii publice a sectorului neguvernamental. Conform datelor din

martie 2010, 32% dintre români au multă sau foarte multă încredere în ONG-uri.

Pe de alta parte însă, rata de participare publică a cetățenilor la activitățile ONG rămâne redusă și datorită insuficienței preocupării a ONG pentru atragerea de membri și voluntari.

În rândul organizațiilor neguvernamentale nu există politici active de atragere de membri. De obicei organizațiile rămân la numărul de membri fondatori. Barometrul Liderilor ONG a arătat că cele mai multe organizații au sub 10 membri (49,6%). Dintre organizațiile cu număr mare de membri cele mai multe sunt organizații profesionale.

Voluntariatul rămâne în continuare o resursă insuficient și ineficient promovată și exploatată.

Publicul preferă să facă donații (mai ales pentru biserică - 52% dintre cetățenii români) decât să lucreze voluntar în beneficiul comunității alături de un ONG (3,7% dintre cetățenii români). Totuși Barometrul Liderilor ONG relevă că majoritatea organizațiilor neguvernamentale (90%) lucrează cu voluntari, majoritatea declară că nu au probleme din punctul de vedere al atragerii de voluntari în organizații și peste jumătate consideră că numărul de voluntari implicați în mod constant în activitatea organizației raportat la nevoile organizației este suficient.

Participarea la elaborarea și monitorizarea politicilor publice în beneficiul cetățenilor este unul dintre rolurile asumate de către sectorul ONG într-un context considerat mai degrabă nefavorabil.

O treime dintre ONG-urile din România declară că sunt implicate în activități de influențare a politicilor publice atât la nivel național cât și local. Totodată, numai aproximativ 30% dintre liderii de organizații neguvernamentale sunt mulțumiți de capacitatea organizației lor de a influența politicile publice.

Liderii ONG consideră în general climatul din România puțin favorabil unor dezbateri eficiente a politicilor publice. Conform raportului, liderii de organizații neguvernamentale sunt neîncrezători în „instinctele democratice” ale politicianilor din România, consideră mai degrabă mass media ca un aliat în promovarea dezbaterilor publice și dialogului civic și în majoritatea lor consideră că există un risc de excludere de la finanțări publice pentru organizațiile care își afirmă prea susținut dezacordul față de inițiativele de politică publică, la nivel central sau local.

Marea majoritate a ONG (57%) manifestă interes pentru participarea la decizia de politică publică, prin participarea la consultări publice și trimiterea de observații la actele normative aflate în dezbatere publică. Numărul observațiilor transmise de către organizațiile neguvernamentale diverselor autorități publice în cadrul proceselor consultative a crescut de peste 5 ori în perioada 2003-2007, respectiv, conform statisticilor oficiale, de la 2058 în 2003 la 11761 în 2007. Din 2008 se constată un regres al participării ONG la acest tip de dezbateri.

Organizațiile neguvernamentale au fost implicate în mod activ în etapa de pre-aderare a României la Uniunea Europeană și sunt printre cei mai dinamici actori în absorbția fondurilor europene în faza de post-aderare.

Odată cu aderarea, sectorul neguvernamental a pierdut și un important sprijin politic: suportul Delegației Comisiei Europene în România și al Ambasadelor statelor membre. Fără acest sprijin, multe dintre inițiativele în domeniul democrației, transparenței și „europenizării” statului au pierdut din audiență și interesul clasei politice, Comisia Europeană nemaiputând impune clasei

politice aceste reforme în schimbul progreselor în ceea ce privește negocierile de aderare.

Organizațiile neguvernamentale românești au intrat în contact cu structurile federative europene și, în contextul integrării europene a României, au început să adopte strategii similare cu ale organizațiilor europene. Odată cu aderarea la UE, urmând modelul european de organizare, a început să se discute și în România despre utilitatea dezvoltării de platforme (naționale). Acest nou tip de asociere a organizațiilor neguvernamentale derivă din caracterul supranațional și interguvernamental al UE și din necesitatea reprezentării intereselor la nivel european. Politicile care afectează organizațiile neguvernamentale nu mai sunt produse doar la București, ci tot mai mult la Bruxelles. De aici rezultă nevoia de a fi reprezentați în raport cu instituțiile europene. Capacitatea organizațiilor neguvernamentale din România de a participa la influențarea politicilor europene rămâne însă limitată.

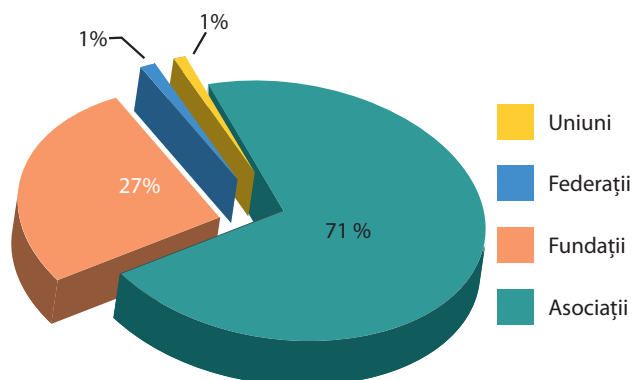
- În jur de 18% dintre organizațiile neguvernamentale românești sunt asociate în rețele ONG naționale, 13% participă la rețele europene și 10% sunt afiliate la rețele internaționale.

Fondurile structurale europene au avut potențialul de a crea un impact pozitiv asupra sectorului neguvernamental, deschizând noi oportunități pentru inovare și dezvoltare. Dar întârzierile în lansarea cererilor de proiecte, birocrația, mecanismul defectuos de pre-finanțare și rambursare fac ca unele organizații neguvernamentale finanțate prin aceste fonduri să se confrunte cu dificultăți majore.

- În cadrul Programului de Dezvoltare a Resurselor Umane finanțat prin Fondul Social European 2007-2013, peste 30 % din beneficiari sunt organizații neguvernamentale.
- Pentru aproape 20% dintre organizațiile neguvernamentale din România fondurile europene reprezintă principala sursă de finanțare.

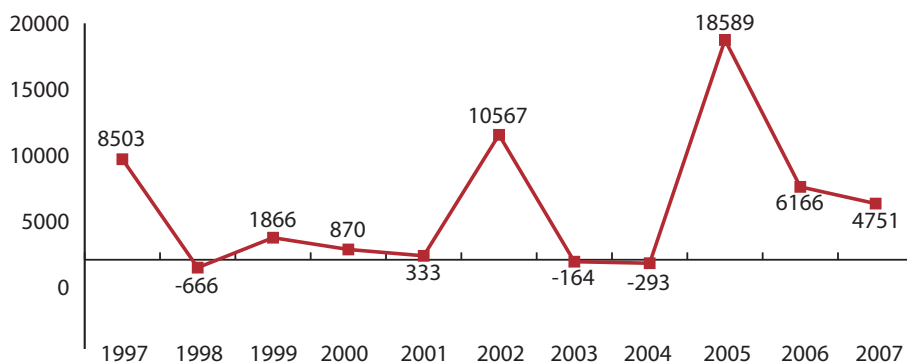
Dimensiunea și dinamica sectorului neguvernamental în cifre

Numărul de organizații din Registrul Național O.N.G.

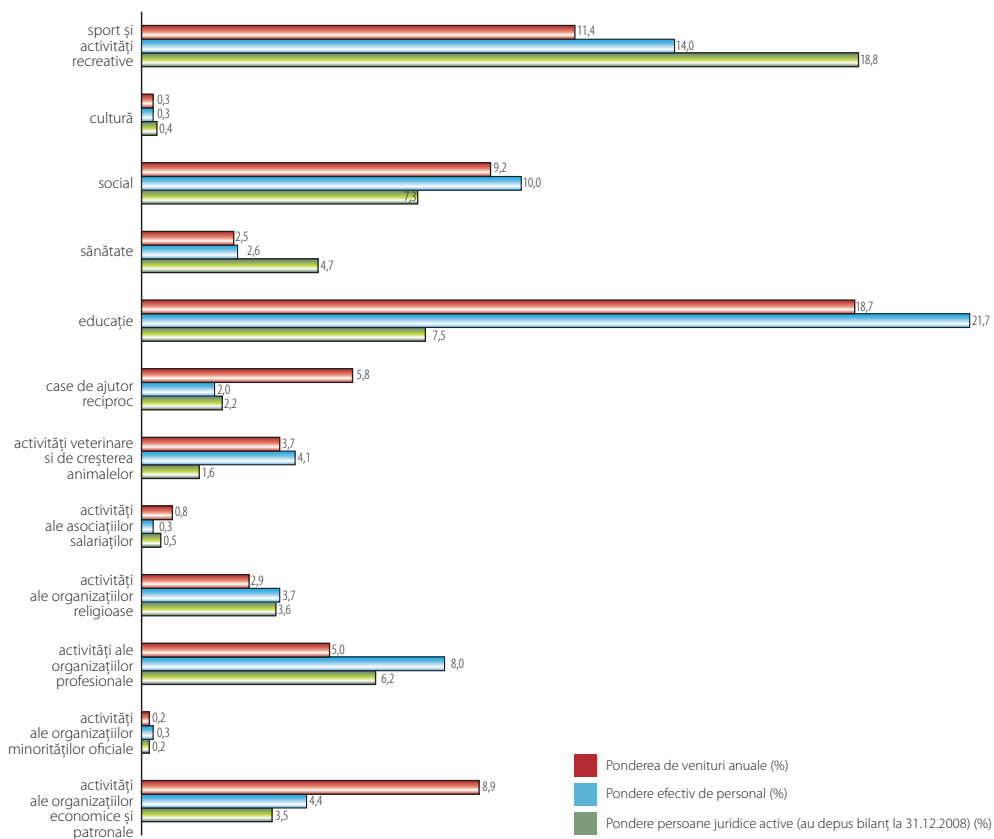
Sursa: Ministerul Justiției - <http://www.just.ro/MeniuStanga/PersonnelInformation/tabid/91/Default.asp> (21.01.2010)

Dinamica organizațiilor administrației private în România (1996 – 2007)

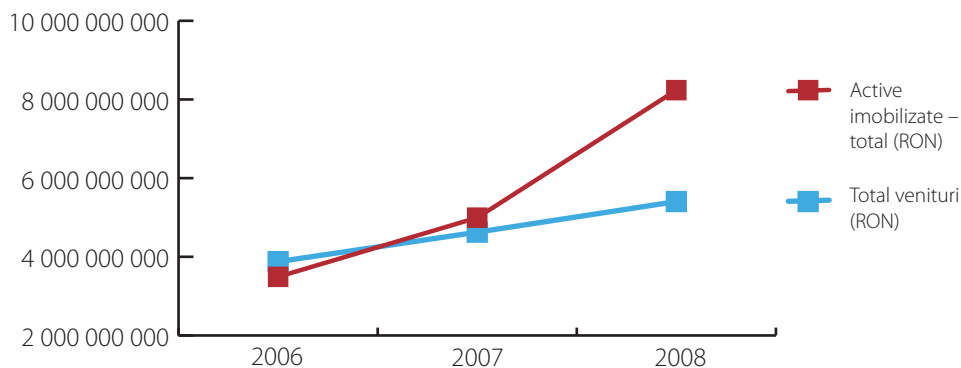
Sursa: Institutul Național de Statistică – Anuarul Statistic al României

Domeniile de activitate ale ONG-urilor (2008)

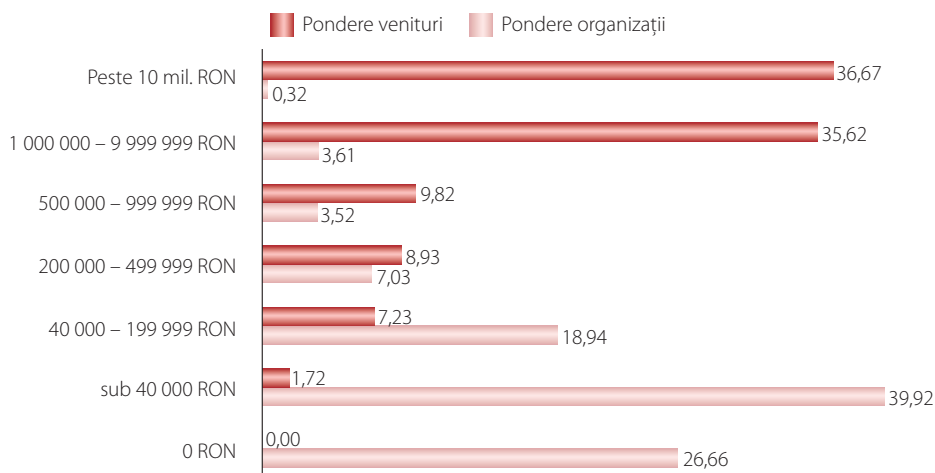
Sursa: Ministerul Finanțelor Publice, prelucrare FDSC

Evoluția activelor și veniturilor la ONG-urile care au depus bilanț contabil

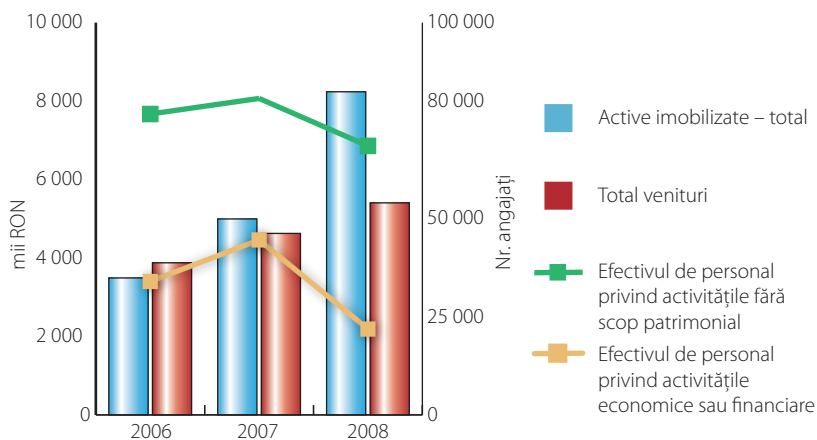
Sursa: Ministerul Finanțelor Publice, prelucrare FDSC

Ponderea numărului de organizații și a veniturilor pe categorii de venituri (2008)

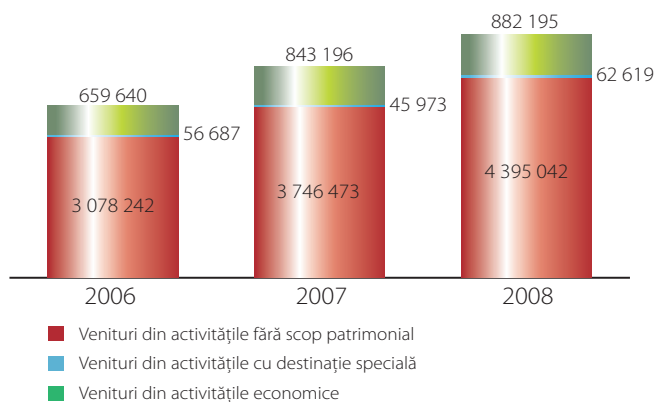
Sursa: Ministerul Finanțelor Publice, prelucrare FDSC

Evoluția indicatorilor financiari și a numărului de angajați în ONG-uri (2006 – 2008)

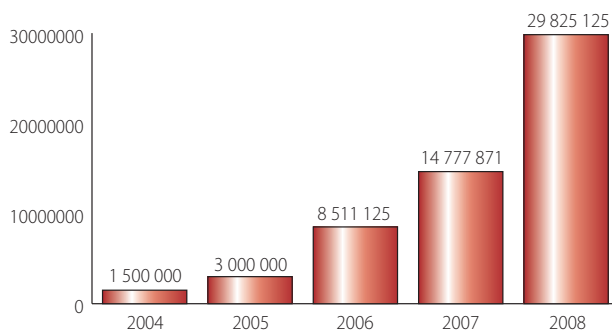
Sursa: Ministerul Finanțelor Publice, prelucrare FDSC

Evoluția veniturilor fără scop lucrativ și economice ale ONG-urilor (2006 – 2008) (RON)

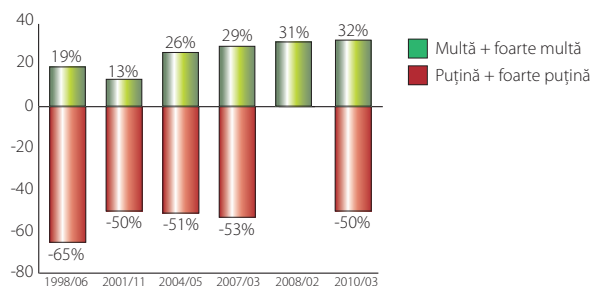
Sursa: Ministerul Finanțelor Publice, prelucrare FDSC

Suma direcționată de către contribuabili în perioada 2004 – 2008 (euro)

Sursa: Asociația pentru Relații Comunitare, prelucrare FDSC

Nivelul încrederii în organizațiile neguvernamentale

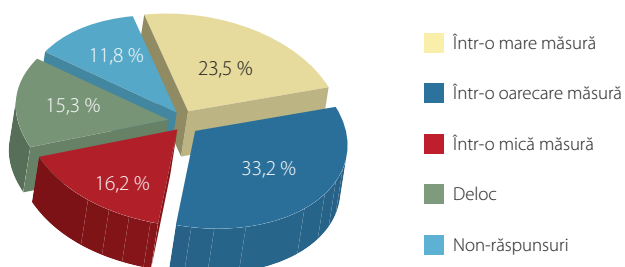

Sursa: 1998 – 2007: Barometrul Soros; 2008: IMAS; 2010: Omnibus FDSC

Caracteristici ale voluntariatului pentru ONG vs. voluntariat pentru biserică și comunitate

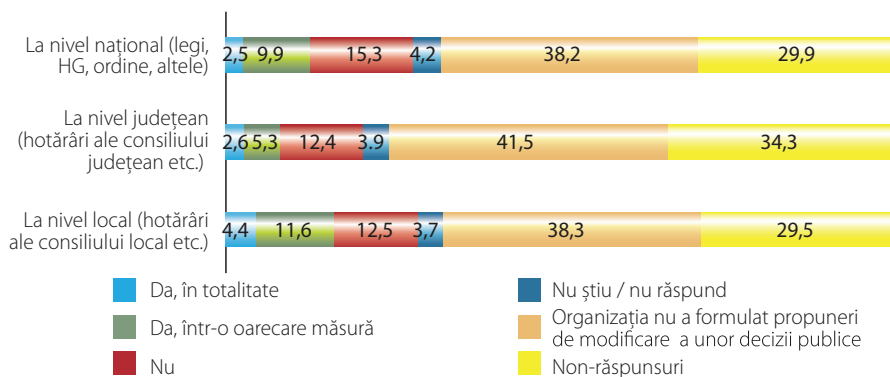
Acțiuni făcute o dată sau de mai multe ori		Muncă voluntară pt. biserică sau comunitate	Muncă voluntară pt. o organizație neguvernamentală
Sex	Masculin	23 %	4 %
	Feminin	15 %	4 %
Vârstă	18-29 ani	9 %	4 %
	30-44 ani	21 %	5 %
	45-59 ani	19 %	5 %
	60 ani și peste	24 %	1 %
Educație	Până la 8 clase	19 %	1 %
	Școală profesională/10 cl.	25 %	4 %
	Liceu, postliceală	15 %	5 %
	Colegiu, facultate	15 %	5 %
Categorie socială	Directori de departament și întreprinzători particulari	19 %	4 %
	Funcționari cu studii superioare și personal calificat	15 %	6 %
	Muncitori calificați și funcționari cu o pregătire medie	17 %	3 %
	Muncitori necalificați și alți funcționari cu studii minime	23 %	3 %
Venit pe gospodărie	Mic (sub 1120 RON/lună)	28 %	3 %
	Mediu (1121-1960 RON/lună)	17 %	6 %
	Mare (peste 1960 RON/lună)	15 %	3 %
Regiunea istorică	Transilvania, Banat, Crișana, Maramureș	20 %	4 %
	Oltenia, Muntenia, Dobrogea	14 %	3 %
	Moldova	28 %	3 %
	București	9 %	6 %
Mărimea localității	Orașe peste 200K loc.	8 %	3 %
	Orașe 50-200K loc.	13 %	5 %
	Orașe sub 50K loc.	15 %	4 %
	Localități rurale	28 %	4 %
Total		19 %	4 %

Sursa: Cercetare de tip Omnibus, realizată de Mercury Research la comanda FDSC, 2010

Influențarea deciziilor la nivel central sau local este o preocupare a organizației dvs.?

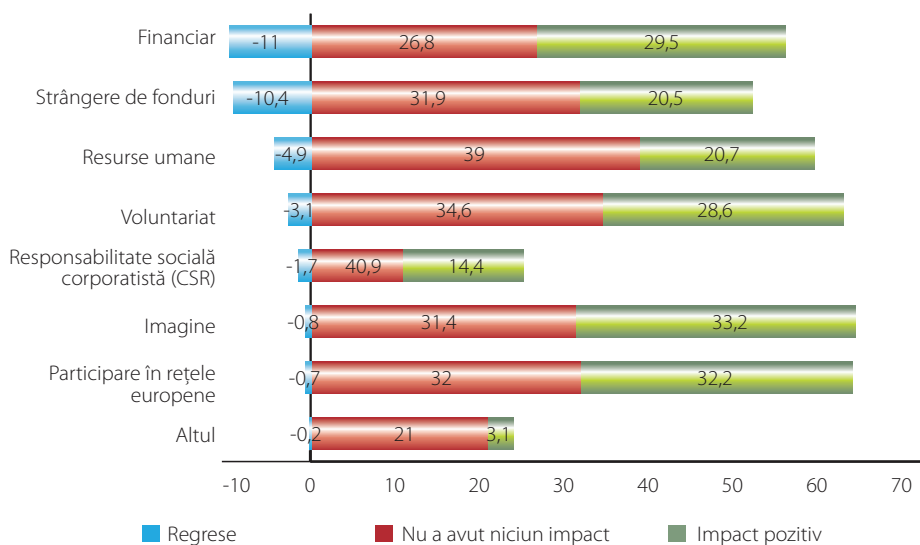
Sursa: Barometrul Liderilor ONG, FDSC, 2010

Propunerile dvs. de modificare a unor decizii publice s-au regăsit în decizia finală adoptată de autoritățile publice? (%)

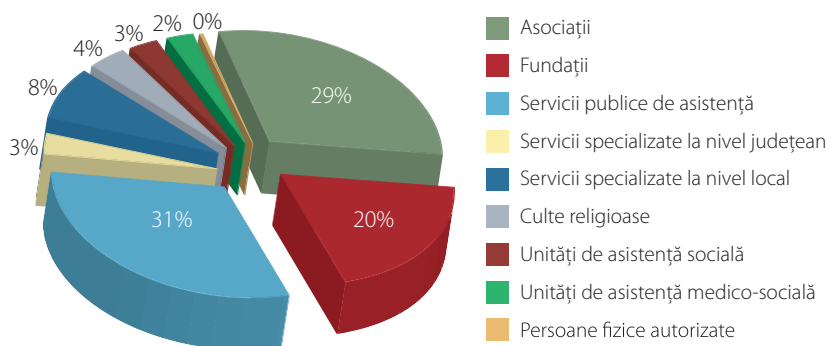
Sursa: Barometrul Liderilor ONG, FDSC, 2010 (întrebare cu răspuns multiplu)

Impactul aderării României la UE asupra diverselor aspecte organizaționale ale ONG-urilor din România (%)

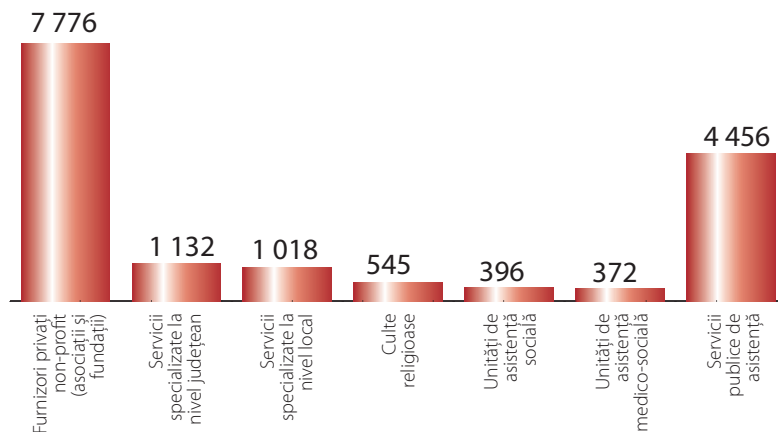
Sursa: Barometrul Liderilor ONG, FDSC, 2010 (întrebare cu răspuns multiplu)

Tipologia furnizorilor de servicii sociale

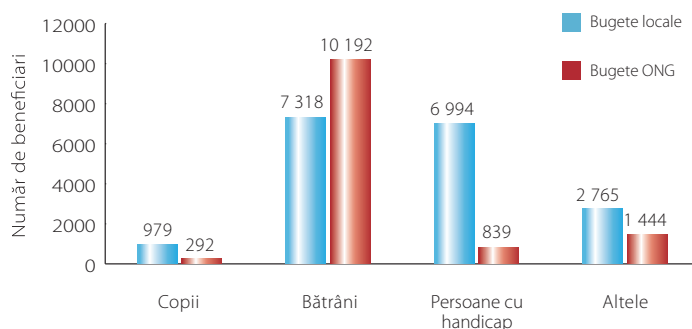
Sursa: Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale – www.mmuncii.ro/sas/index (martie 2010), prelucrare FDSC

Distribuția numărului de servicii acreditate pe tipuri de furnizori acreditați

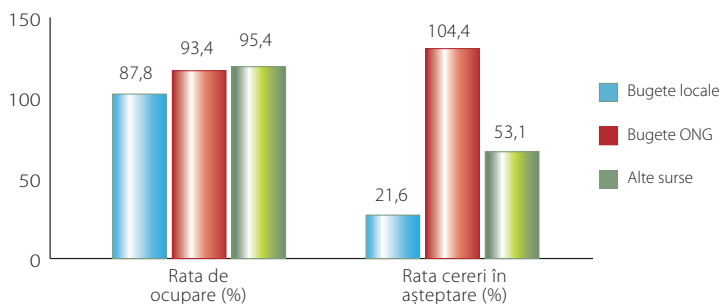
Sursa: Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale – www.mmuncii.ro/sas/index (martie 2010), prelucrare FDSC

Capacitatea de a furniza servicii de îngrijire la domiciliu pe surse de finanțare și pe tipuri de servicii

Sursa: Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Direcția Programe Incluziune Socială – Raport privind activitatea de incluziune socială în anul 2008

Cererea de servicii pe tip de furnizori

Sursa: Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Direcția Programe Incluziune Socială, Raport privind activitatea de incluziune socială în anul 2008

Ponderele activelor și veniturilor universităților particulare acreditate în domeniul educației

	Date statistice domeniu educație (31 decembrie 2008) 1 EUR = 3.9852		Date statistice pentru cele 28 Universități particulare acreditate (Lista conform www.edu.ro, aprilie 2010) 1 EUR = 3,9852		% în total Domeniu Educație
	RON	EURO	RON	EURO	
Active imobilizate	1 021 049 990	256 210 476	727 554 035	182 563 996	71,26%
Venituri din AFSL	1 121 549 357	281 428 625	759 357 054	190 544 277	67,71%
Venituri din act cu destinație specială	384 949	96 595	–	–	–
Venituri din activități economice	67 091 686	16 835 212	5 298 815	1 329 623	7,90%
Total venituri	1 189 025 992	302 007 410	764 655 869	191 873 901	64,31%

Sursa: Ministerul Finanțelor Publice, date de bilanț (prelucrare FDSC)